

[Stegger Nielsen.]

Skoleophold, ikke mindst under Hensyn til, hvordan Landbrugets økonomiske Situation er i Øjeblikket — det er særlig den Del af den danske Ungdom, jeg tænker paa. Ved at regne Lovforslaget efter finder jeg egentlig heller ikke, at det er helt betryggende med de udlovede 40 Kr., idet Statistikken for 1935—36 viser, at samtlige Høj- og Landbrugsskoler har haft et Elevtal, der svarer til 41 000 Elevmaaneder; sætter man dette Tal i Forhold til Bestemmelserne om Halvdelen af Skolernes Aarselever og 720 000 Kr. som Maksimum, bliver det ikke til 40 Kr., men 35 Kr. i Understøttelse pr. Maaned pr. Elev. I det rent praktiske koster Elevopholdet paa en saadan Skole imidlertid — ja, jeg er ikke i Stand til saa nøjagtigt at opgve Tallet, men jeg vil mene, at Tallet 80 ikke er saa helt ved Siden af, hvilket betyder, at den unge selv, foruden at han skal afse sin Arbejdsfortjeneste i den Tid, maa bekoste en 45—50 Kr. pr. Maaned.

Man har i denne Forbindelse talt om en Sammenligning med Byerne, og jeg ser, at det i Folketinget har været fremme, at der egentlig ingen Fordel er beskaaret Byernes Ungdom fremfor Landboudommen. Men det maa jeg mene, at der er. Man overser altid, at det, der koster Pengene for Landboudommen, er, at man skal have dem bort fra Hjemmene, naar de skal paa Skoleophold, medens det ofte er saaledes i Byerne, at Muligheden for at faa en Uddannelse ligger i Nærheden af Hjemmet. Uddannelsen bliver derved langt mere økonomisk overkommelig. For Resten vil jeg mene — dette være sagt som en parentetisk Bemærkning —, at man under de Overvejelser, som den højtærede Minister bebuder, at han vil ind paa i Sammenhæng i den kommende Tid, ogsaa bør forsøge, hvorvidt det kunde være muligt at drage Købstædernes, Byernes Ungdom ind under den danske Folkehøjskoles Paavirkning i større Udstrækning, end denne Ungdom hidtil har været det.

Der er et andet Forhold, som jeg ikke skal omtale særlig meget, men kun nævne, idet vi har et Ønske om at lade Sagen komme til en kort Udvalgsbehandling. Vi ønsker ikke at forhale Sagen, men vi vil gerne have Lejlighed til at stille nogle enkelte Spørgsmaal til den højtærede Minister. Derfor agter jeg at gemme de fleste af de Ting, som jeg ellers kunde have Lyst til at sige, til et Udvalgsarbejde. Uden at rette noget Angreb mod den Ordning, der bydes den arbejdsløse Del af vor Ungdom, som er i saa høj

Grad at beklage, i Form af Hjælp til Høj-skoleophold i Medfør af Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, vil jeg dog pege paa, at de Betingelser, der er fastsat i denne Lov, medfører, at der bliver et stærkt Misforhold mellem de Betingelser, der bydes Byernes Ungdom og Landboudommen i denne Henseende. Jeg kunde fristes til at gøre noget nærmere Rede for alt dette, men jeg vil vente dermed, indtil vi ser, om vi faar en Diskussion om ogsaa den Sag i Udvalget. For ikke at blive misforstaaet vil jeg tilføje, at vi ikke har noget imod, at unge arbejdsløse under rimelige Former faar Lejlighed til at benytte en ulykkelig Arbejdsløshedsperiode til et fornuftigt og godt Skoleophold. Ingenlunde, det er en god Udnyttelse af Tiden. Men vi ønsker, at tilsvarende Muligheder økonomisk set maa blive givet den øvrige Del af den danske Ungdom, saa at det ikke bliver saaledes, at den, der f. Eks. ønsker at forblive i sin Plads Tiden ud og først derefter ser sig om efter at komme paa Skole, kommer ud for de andre Vilkaar, jeg nævnte før; nemlig at maatte yde af sin egen Lomme i alt Fald op imod et halv Hundrede Kroner om Maaneden for et saadant Skoleophold. Vi finder ikke disse Vilkaar helt lige.

Vedrørende det nye, at man lægger Fordelingen af Midlerne ind til Ministeriet, har jeg tænkt en Del over, om dette er det rette. Det kan ikke nægtes, at der har været en Del Modstand imod det i Skoleraadene, men jeg maa alligevel mene, at denne Foranstaltning er paakrævet. Den ulige Fordeling, der hidtil har fundet Sted, har virket meget uheldigt, og jeg haaber, at der nu kan blive skabt mere Lighed og derved en bedre Udnyttelse af de forhaandenværende Midler. Jeg hilser det i denne Forbindelse med stor Glæde, at Ministeren under Behandlingen i Folketinget har strakt sig saa vidt, at han har imødekommet Mindretallet ved at gaa med til, at Skoleraadenes Indstillingsret i disse Forhold i Fremtiden bevares.

Mit Parti kunde som foreslaaet i Folketinget ønske at faa Understøttelserne sat noget højere op, nemlig fra en Trediedel til fire Femtedele af, hvad Opholdet koster, paa nærmere fastsatte Vilkaar og med en vis Begrænsning. Jeg hørte ogsaa, at det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Thomson), vistnok med nogen Beklagelse, nævnte, at Grunden til, at Beløbene ikke var blevet udnyttet fuldt ud, var den nærliggende, at Understøttelsesbeløbene var for smaa, og det ærede Medlem er jo sagkyndig som Medlem af Skoleraadet. Det er netop vor Op-